

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero kaksikymmentä

Jeff Pippenger

2025-12-26

Numero kaksikymmentä

Joelin kirja osoittaa, että Jumalan viinitarhan hävitys tapahtuu neljännessä sukupolvessa.

Herran sana, joka tuli Joelille, Petuelin pojalle.

Kuulkaa tämä, te vanhat miehet, ja ottakaa korviinne, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai edes teidän isienne päivinä? Kertokaa siitä lapsillenne, ja teidän lapsenne kertokoot lapsilleen, ja heidän lapsensa toiselle sukupolvelle.

Mitä kalvajasirkka on jättänyt, sen heinäsiirikka on syönyt; ja mitä heinäsiirikka on jättänyt, sen jäytiäissirkka on syönyt; ja mitä jäytiäissirkka on jättänyt, sen toukka on syönyt.

Herätkää, te juopot, ja itkekää; valittakaa, kaikki viininjuojat, uuden viinin tähden, sillä se on teidän suustanne leikattu pois. Joel 1:1–5.

Kymmenen neitsyen vertaus on adventismin vertaus, ja vertauksessa tapahtuva herääminen tapahtuu silloin, kun vehnä ja lusteet erotetaan toisistaan; silloin lusteet havahtuvat siihen tosiasiaan, että heidät on ”leikattu pois” ”uudesta viinistä”. Ilmaus ”leikattu pois” viittaa Abramin liiton ensimmäiseen vaiheeseen, jossa hieho, vuohi ja oinas halkaistiin kahteen osaan siinä toimituksessa, jolla liitto vahvistettiin verellä. Juuri samassa liittokohdassa Jumala ilmoittaa, että Hän vierailee kansansa luona tuomiossa neljännen sukupolven aikana.

Ja hän sanoi Abramille: Totisesti tiedä, että sinun jälkeläisesi on oleva muukalaisena maassa, joka ei ole heidän omansa, ja he palvelevat heitä; ja he sortavat heitä neljäsataa vuotta. Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä tuomitsen; ja sen jälkeen he lähtevät sieltä suuren omaisuuden kanssa. Ja sinä saat mennä isiesi tykö rauhassa; sinut haudataan hyvässä vanhuudessa. Mutta neljännessä polvessa he palaavat tänne jälleen, sillä amorilaisten pahuus ei ole vielä täyttynyt. 1. Mooseksen kirja 15:13–16.

Kun profetia täyttyi neljännessä sukupolvessa, Mooseksen sukupolvessa, Herra esitti kymmenen käskyä liiton vertauskuvana Jumalan ja Hänen valitun kansansa välillä. Noista kymmenestä laista toisessa korotettiin esiin Abramin neljän sukupolven valo.

Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaassa, mikä on alhaalla maan päällä tai mikä on vesissä maan alla. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka koston isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen niille, jotka minua vihaavat, mutta teen laupeuden tuhansille, niille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni. 2. Moos. 20:4–6.

Abramin liiton neljä sukupolvea sisällytettiin Jumalan luonteen korostamiseen mustasukkaisena Jumalana. Hänen mustasukkaisuutensa asetetaan vastakohtaksi veistokuville. Abramin neljännen sukupolven yhteydessä havaitsemme myös etenevän tuomioprosessin. Tuomio kohtasi kansakuntaa, jossa Jumalan kansa oli orjuudessa, samoin kuin Jumalan omaa kansaa, ja sen jälkeen amorilaiset joutuisivat tuomittaviksi. Abram osoittaa etenevän tuomioprosessin, joka alkaa Jumalan huoneesta ja kulkee vähitellen maailman halki, ja toinen käsky osoittaa lisäksi, että tuomioprosessi jakaa ihmiskunnan niiden luokkaan, jotka vihaavat Jumalaa, ja niiden luokkaan, jotka rakastavat Jumalaa, tyfifioiden näin sunnuntailakia, joka huutaa: ”Jos te rakastatte minua, pitäkää minun käskyni.”

Samana aikana, jona laki annetaan Siinailla, Moosekselle ilmoitetaan Jumalan luonne.

Ja Herra sanoi Moosekselle: Hakkaa itsellesi kaksi kivitaulua ensimmäisten kaltaista; ja minä kirjoitan näihin tauluihin ne sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, jotka sinä murskasit. Ja ole valmiina aamulla, ja nouse aamulla Siinain vuorelle, ja astu siellä eteeni vuoren huipulla. Älköön kukaan nousko kanssasi, älköönkään ketään näkykö koko vuorella; älköötäkään laumat tai karja laiduntako sen vuoren edustalla.

Ja hän hakkasi kaksi kivitaulua ensimmäisten kaltaista; ja Mooses nousi varhain aamulla ja meni ylös Siinain vuorelle, niin kuin Herra oli häntä käskennyt, ja otti käteensä ne kaksi kivitaulua. Ja Herra astui alas pilvessä ja seiso siellä hänen kanssaan ja julisti Herran nimen. Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja julisti,

Herra, Herra Jumala, laupias ja armahtava, pitkämielinen ja suuri hyvyudessa ja totuudessa, joka säilyttää laupeuden tuhansille, antaa anteeksi pahat teot, rikkomuksen ja synnin, mutta ei suinkaan jätä syyllistä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.

Ja Mooses riensi, kumarsi maahan asti ja rukoili. Ja hän sanoi: Jos nyt olen saanut armon sinun silmiesi edessä, Herra, niin käyköön minun Herrani, minä rukoulen, meidän keskellämme; sillä tämä on niskurikansa; anna anteeksi meidän pahuutemme ja syntimme, ja ota meidät perintöosaksesi. 2. Moos. 34:1–9.

Lain toinen antaminen on yhdenmukainen vuoden 1850 pioneerikaavion kanssa. Ensimmäiset taulut rikottiin, ja ensimmäisessä taulussa oli virhe luvuissa. Muinaisesta Israelista tehtiin silloin lain tallettaja, ja nykyajan Israelista tehtiin silloin Jumalan lain ja Jumalan profeettallisen sanan lakien tallettaja. Kun kaksi taulua ensi kerran esiteltiin, leirissä vallitsi kirjaimellinen kapina, ja kun vuoden 1850 kaavio esiteltiin, leirissä oli kytymässä hengellinen kapina. Abramin profetia neljännessä sukupolvesta täyttyi Mooseksen kautta neljännessä sukupolvessa, jolloin Jumala laajensi tuomion ilmoitusta neljännessä sukupolvessa toisessa käskyssä. Veistetyt kuvat tulivat todellisen Jumalan palvonnan väärennökseksi, ja Jumalan luonteen mustasukkaisuus liitettiin tuomioon. Sitten Mooses katseli Jumalan kirkkautta. Hän näki Jumalan mustasukkaisuuden Jumalan luonteen osatekijänä, sellaisena kuin sitä edustaa Hänen ”nimensä”, ja palvojan sekä hänen isiensä syntien välinen suhde esitetään.

Kun Kristus puhdisti temppelin ensimmäisen kerran, opetuslapset muistivat silloin, että hänen huoneensa kiivaus oli kuluttanut hänet. ”Kiivaus” on sana ”mustasukkaisuus”. Se Jumalan luonteenpiirre, joka ilmaisee hänen mustasukkaisuuttaan, on se vaikuttava syy, joka johti Kristuksen puhdistamaan temppelinsä, ja se profeetallinen ominaisuus, että on tunnustettava isiensä synnit, tulisi myöhemmin olennaiseksi osaksi parannuskehotusta 3. Mooseksen kirjan kahdeksankertaista tuomiota koskevassa sanomassa. Abramín ”neljäs sukupolvi” saa yhä suuremman ja suuremman painoarvon jatkuessaan liittohistorian läpi. Joelin kirja kuvaa myöhäissateen aikaa, joka koittaa viimeisinä päivinä. Joelin kirja esittää sanomansa tuomalla esiin neljän sukupolven sanoman, sen teeman, joka merkittiin muistiin aivan Abramín kolmiosaisen Jumalan kanssa tekemän liiton ensimmäisessä vaiheessa. Tämä teema saavuttaa päätöksensä Joelin kirjassa.

Luvattuun maahan tultaessa liitonarkki sijoitettiin Siiloon, missä paha ja mieletön ylimmäinen pappi Eeli sekä hänen kaksi turmeltunutta poikaansa asetetaan vastakkain Samuelin kutsumuksen kanssa. Siilosta tuli vaihe arkin matkassa; arkin, joka oli liiton vertauskuva. Sen jälkeen kun arkkiä oli käytetty Jerikon muurien kukistamisen vertauskuvana, se oli Siilossa noin neljäsataa vuotta, aina Eelin ja hänen pahojen poikiensa kuolemaan saakka. Sen jälkeen filistealaiset ottivat sen, ja myöhemmin, kun Daavid siirsi arkin Jerusalemiin, ensimmäinen esikuva voitollisesta saapumisesta Jerusalemiin toteutui. Liiton vertauskuvan Jerusalemiin siirtämisen ilmoitettu tarkoitus oli se, että Jumala valitsi asettaa nimensä Jerusalemiin, ja Hänen nimensä liittyy Hänen kiivauteensa, joka liittyy Hänen kiivaaseen tuomioonsa neljännessä sukupolvessa.

Sunnuntailain aikana Herra korottaa voittavan seurakunnan kaikkien kukkuloiden ja vuorten yläpuolelle, ja pakanat sanovat: ”Tulkaa, menkäämme Herran huoneeseen.”

Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, että Herran huoneen vuori on seisova vahvistettuna vuorten huippuna ja oleva korotettu kukkuloita korkeammalle; ja kaikki kansat virtaavat sen tykö. Ja monet kansat lähtevät liikkeelle ja sanovat: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitänsä, ja me vaeltaisimme hänen poluillansa; sillä Siionista lähtee laki, ja Herran sana Jerusalemistä. Jesaja 2:2, 3.

Herran sana lähtee Jerusalemistä, sillä sinne Hän valitsi asettaa ”nimensä”. Mooseksen kohdalla ”Herra astui alas pilvessä ja seisoi siellä hänen kanssaan ja julisti Herran nimeä. Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja julisti,

Herra, Herra Jumala, on laupias ja armollinen, pitkämielinen ja suuri hyvydessä ja totuudessa, joka säilyttää laupeuden tuhansille, antaa anteeksi vääryyden, rikkomuksen ja synnin, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta; hän kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen. 2. Mooseksen kirja 34:6, 7.

Hänen ”nimensä” on Hänen luonteensa, ja Jumalan luonne on syvällisen moniulotteinen ja syvällisen yksinkertainen. Jumala on rakkaus; siinä Hänen luonteensa ilmaistaan täydellisesti, mutta yksinkertaisesti. Abramín liittototuus ”tuomion neljännestä sukupolvesta” laajennettiin ”rivi riviltä” toisen käskyn neljättä sukupolvea koskevalla lisävalolla. Sitten Mooseksen kokemus laajentaa valoa neljännen sukupolven yhteydestä Jumalan luonteeseen lisäämällä valon Hänen

kiivaudestaan. Inspiraatio on määritellyt luonteen ”ajatusten ja tunteiden yhdistelmäksi”, mutta inspiraatio on myös ilmoittanut meille, etteivät meidän ajatuksemme ole Jumalan ajatusten kaltaiset. Hänen luonteensa on Hänen ajatustensa ja tunteidensa yhdistelmä, ja Hänen luonteessaan on niin monia puolia, jotka ylittävät yksinkertaiset inhimilliset ajatuksemme ja tunteemme, että ero on siinä, että Hänen ajatuksensa ovat korkeammat kuin taivas on maahan nähden.

Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin paljon kuin taivaat ovat maata korkeammat, niin paljon ovat minun tieni teidän teitänne korkeammat ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne korkeammat. Jesaja 55:8, 9.

Siis tässä on eräs inhimillinen ajatus pohdittavaksi: jos Jumalan luonne tulee edustetuksi Hänen nimessään, silloin jokainen Jumalan nimen ilmentymä on Hänen luonteensa ilmentymä. Juudan heimon Leijona sinetöi ja avaa sinetin profeetallisesta Sanastaan, Palmoni on salaisuuksien Ihmeellinen Laskija, joka on myös juuri kuivasta maasta, ja myös palava pensas, tulipatsas, ylienkei Mikael ja niin edelleen, ja niin edelleen. Jumalan luonteen ominaisuudet, sellaisina kuin Hänen eri nimensä niitä edustavat, ovat loputtomat. Tämä on se ”inhimillinen ajatus pohdittavaksi”. Kun tunnetaan olevan olemassa kaikki nämä Jumalan luonteen erilaiset ilmaisut, mikä on sen merkitys, että juuri Abramille annetun kolmiosaisen liittoprosessin aivan ensimmäisessä liittoaskeleessa ”neljännen sukupolven tuomio” on liiton perustava lausuma—joka heijastaa Hänen nimeään?

Ja hän sanoi Abramille: Tiedä varmasti, että sinun siemenesi on oleva muukalaisena maassa, joka ei ole heidän omansa, ja he palvelevat heitä; ja he sortavat heitä neljäsataa vuotta. Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä tuomitsen; ja sen jälkeen he lähtevät sieltä suuren omaisuuden kanssa. Ja sinä saat mennä isiäsi tykö rauhassa; sinut haudataan hyvän vanhuuden saavuttaneena. Mutta neljännessä sukupolvessa he palaavat tänne jälleen; sillä amorilaisten syntivelka ei ole vielä täysi. 1. Moos. 15:13–16.

Jumalan luonne ihmisten ja kansakuntien tuomarina sallii ihmisille koetusajan, jota kuvataan neljänä sukupolvena. Jumala on tuomari, Hän on armollinen, Hän on kärsivällinen, ja Hän saattaa ihmisten ja kansakuntien tuomion päätökseen neljännessä sukupolvessa. Jumalan perustava lausuma Hänen liitossaan valitun kansan kanssa sisältää neljännen sukupolven tuomion. Samoin kuin ensimmäisen enkelin sanoma sisältää kaikki kunkin kolmen erillisen enkelin sanoman ominaispiirteet, samoin Abramin liiton ensimmäinen askel sisältää koko kolmiosaisen liiton ominaispiirteet. Jumalan nimi on se, että Hän on armollinen tuomari, joka tuomitsee neljännessä sukupolvessa. Jokainen muu vaihe valitun kansan liittohistoriassa rakentuu tämän perustuksen varaan.

Kun Joelin kirja sijoitetaan Keskiyön huudon heräämisen kohdalle jakeessa viisi ja ”uusi viini” ”katkaistaan” heidän suustaan, tuon valitun liittokansan viimeisen liittoon perustuvan erottamisen johdanto on liiton perustava sanoma, joka esittää niiden liittokansaan kuuluvien kapinan, jotka sitten ”katkaistaan pois”, tapahtuvan neljännessä sukupolvessa. Heidät ”katkaistaan pois”, koska he eivät ymmärrä liiton perustavaa sanomaa.

Tuo liiton perustava sanoma 1. Mooseksen kirjan viidennentoista luvun neljässä jakeessa on se mittapuu – tuomion mittanuora, jota käytetään, kun liiton huippukivisanoma esitetään ”uutena viininä” viimeisinä päivinä. Se vakavuus, joka liittyy Efraimin juopuneiden herättämiseen silloin, kun ”uusi viini” ”leikataan pois”, ymmärretään todella vasta silloin, kun se asetetaan kapinallisen valitun kansan viimeistä, neljättä sukupolvea vastaan annetun tuomionjulistuksen yhteyteen myöhäissateen koetusajan aikana.

Mooseksen kirjan seitsemännessätoista luvussa kohtaamme toisen vaiheen Abrahamin kanssa tehdystä kolmiosaisesta liitosta:

Ja Jumala sanoi Aabrahamille: Pidä siis minun liittoni, sinä ja sinun siemenesi sinun jälkeesi sukupolvesta sukupolveen. Tämä on minun liittoni, jonka teidän tulee pitää, minun ja teidän sekä sinun siemenesi sinun jälkeesi välillä;

Jokainen miehenpuoli teidän keskuudessanne ympärileikattakoon. Leikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon merkinä minun ja teidän välisestä liitosta. Kahdeksan päivän ikäinen leikattakoon ympärileikkauksessa teidän keskuudessanne, jokainen miehenpuoli sukupolvienne aikana, niin talossa syntynyt kuin rahalla ostettu muukalainenkin, joka ei ole sinun siementäsi. Sekä talossasi syntynyt että rahallasi ostettu on ehdottomasti ympärileikattava; ja minun liittoni olkoon teidän lihassanne iankaikkisena liittona. Mutta ympärileikkaamaton miehenpuoli, jonka esinahan lihaa ei ole ympärileikattu, hävitettäköön kansansa keskuudesta; hän on rikkonut minun liittoni. 1. Mooseksen kirja 17:9–14.

Toinen askel antaa toisen todistajan „pois leikattuna” olemisen symbolille. Sana, joka on käännetty „leikata pois”, juontaa juurensa niihin eläimiin, jotka Abram halkaisi kahtia viidennessätoista luvussa, ja kyseisessä kohdassa jokainen, jota ei ole ympärileikattu, on „leikattava pois” liitosta. Ympärileikkaus korvattiin kasteella liiton historiassa, jossa Kristus vahvisti juuri näitä totuuksia, ja tästä syystä Hän, esikuvanamme, nousi kuolleista kahdeksantena päivänä.

Tuo merkki oli täytettävä kahdeksantena päivänä, niin kuin kahdeksan sielua arkissa sitä esikuvallisesti kuvaavat. Toisessa vaiheessa kuvataan näkyvä koetus, olipa kyse Israelista, joka valitsi Iisebelin profeettojen ja Elian välillä ennen Elian toimeenpanemaa tuomiota, tai Danielista, Sadrakista, Meesakista ja Abednegosta, joiden kasvonpiirteet näyttivät terveemmiltä ja heidän vartalonsa lihavammita kuin niiden, jotka söivät kuninkaan ruokaa; toinen koetus on näkyvä. Ympärileikkaus on elämän merkki, ja ne kahdeksan sielua arkissa edustavat niitä, jotka jäivät eloon, vastakohtana niille, jotka kuolivat.

Kristuksen historiassa, kun liiton merkki siirtyi kasteeseen, apostoli Paavali käytti juuri näiden jakeiden liittohistoriaa osoittaakseen liittohistorian suuren muutoksen. Hän käytti ympärileikkauksessa pois leikattavaa lihaa vertauskuvana ihmisestä suhteessa jumaluuteen sekä vertauskuvana ihmisen alemmasta luonnosta suhteessa hänen korkeampaan luontoonsa. Paavali opetti oppilaitaan käyttämällä Jumalan profeetallista sanaa, ja hänen tarkoituksensa ”valittuna” (kuten hänen nimensä Saul merkitsee) oli yksilöidä se liittohistorian suuri muutos, jota kuvasi siirtymä kirjaimellisesta Israelista hengelliseen Israeliin Jumalan liittokansana. Täyttäessään hänelle annetun työn hän esitti profeetallisen sanomansa liittohistorian yhteydessä.

Ensimmäinen Mooseksen kirja, luku seitsemäntoista, edustaa toista niistä kolmesta perustavanlaatuisesta liiton askeleesta, jotka saavuttavat omega-täyttymyksensä Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmessa enkelissä. Toista askelta edustaa ympärileikkauksen merkki, joka on esikuva Jumalan sinetistä sadan neljäntuhannen neljän tuhannen päällä; he ovat lippumerkki, joka edustaa näkyvää koetusta. Nuo kolme enkeliä ovat Aabrahamin alfan liiton omega. Aabrahamin kolmas askel oli kahdeskymmenestoinen luku.

Ja Herran enkeli huusi Abrahamille taivaasta toistamiseen ja sanoi: Minä olen vannonut itse kauttani, sanoo Herra: koska sinä tämän teit etkä kieltänyt minulta poikaasi, ainoaa poikaasi, niin minä totisesti siunaan sinua ja suuresti lisää sinun jälkeläistesi määrän, niin kuin taivaan tähdet ja niin kuin hiekka meren rannalla; ja sinun jälkeläisesi on ottava vihollistensa portin haltuunsa. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan kansakunnat, koska sinä kuulit minun ääntäni. 1. Mooseksen kirja 22:15–18.

Luvun ensimmäisessä jakeessa sanotaan: ”Ja tapahtui näiden tapausten jälkeen, että Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: Abraham! Ja hän vastasi: Katso, tässä minä olen.” Jumala koetteli Abrahamia ja osoitti siten lopullisen koetuksen ennen kolmatta liiton julistusta. Kun Abraham läpäisi koetuksen, esitettiin silloin Abrahamin kolmiosaisen liiton neljä viimeistä jaetta. Koska Abraham ”tötteli” Jumalan ääntä, joka tässä kohdassa on Hänen ”liiton äänensä”, Abrahamia siunattaisiin kansojen isänä. Kolmas enkeli on koetus, joka Abrahamin tavoin edustaa koetusta, joka osoittaa luonteen, ja luonne perustuu siihen, uskotko Jumalaa, niin kuin Abraham uskoi, vai et. Ne, jotka läpäisevät koetuksen niin kuin Abraham, tullaan käyttämään kokoamaan kaikki maailman kansat. Ne seitsemäntoista jaetta kolmesta luvusta osoittavat Jumalan ja valitun kansan välisen liiton; ja siten ne edustavat valitun kansan liittohistorian alfaa, ja siten nämä jakeet edustavat myös liittohistorian omegaa sellaisena kuin se ilmenee sadan neljäntuhannen neljän tuhannen nostattamisessa.

Kuinka moni meistä ostaisi kodin tai ajoneuvon perehtymättä ensin sopimuksen ehtoihin? Kuinka moni Laodikean seitsemännen päivän adventisti tietää, että heidän liittosopimuksensa aivan ensimmäinen ehto Jumalan kanssa on se, että Jumala ilmaisee olevansa armollinen Jumala, joka toimittaa tuomion neljännessä sukupolvessa? Murheellista on, etteivät he tunne milleriläisen historian perustotuksia eivätkä tunnusta tunnustamansa liittosuhteen perustotuksia, ja tämän vuoksi he, muinaisen Israelin tavoin, eivät tunne etsikkonsa aikaa. Tämän etsikkoajan päätös, joka alkoi 9/11, on se hetki, jolloin heidät herätetään keskiyöllä vain huomaamaan, että heidät on leikattu pois.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

”Huhtikuun 18. päivänä, kaksi päivää sen jälkeen kun näky sortuvista rakennuksista oli kulkenut ohitseni, menin täyttämään puhetehtävääni Carr Streetin kirkossa Los Angelesissa. Kun lähestyimme kirkkoa, kuulimme lehtipoikien huutavan: ’San Francisco tuhoutunut maanjäristyksessä!’ Raskain sydämin luin ensimmäiset kiireesti painetut uutiset tuosta kauheasta onnettomuudesta.

”Kaksi viikkoa myöhemmin kotimatkallemme kuljimme San Franciscon kautta ja vuokrattuamme vaunut käytimme puolitoista tuntia tarkastellen siinä suuressa kaupungissa aiheutettua hävitystä. Rakennukset, joiden ajateltiin kestävän onnettomuutta, makasivat raunioina. Joissakin tapauksissa rakennukset olivat osittain vajonneet maahan. Kaupunki tarjosi mitä hirvittävimmän kuvan ihmisen kekseliäisyyden kyvyttömyydestä rakentaa tulenkestäviä ja maanjäristyksen kestäviä rakennelmia.

Profeettansa Sefanjan kautta Herra täsmentää ne tuomiot, jotka Hän on saattava pahantekijöiden ylle: ”Minä hävitän tyystin kaiken maan päältä, sanoo Herra. Minä hävitän ihmiset ja eläimet; minä hävitän taivaan linnut ja meren kalat sekä kompastuskivet yhdessä jumalattomien kanssa; ja minä hävitän ihmiset maan päältä, sanoo Herra.”

”Ja on tapahtuva Herran uhrin päivänä, että minä rankaisen ruhtinaita ja kuninkaan poikia sekä kaikkia, jotka ovat pukeutuneet muukalaiseen pukuun. Sinä samana päivänä minä rankaisen myös kaikkia niitä, jotka hyppivät kynnyksen yli ja täyttävät herrainsa talot väkivallalla ja petoksella....

”Ja on tapahtuva siihen aikaan, että minä tutkin Jerusalemin lampuin ja rankaisen miehiä, jotka ovat juurtuneet sakkaansa, jotka sanovat sydämessään: Herra ei tee hyvää eikä tee pahaa. Sentähden heidän tavaransa joutuvat saaliiksi ja heidän talonsa hävitykseksi; he rakentavat myös taloja, mutta eivät asu niissä; ja he istuttavat viinitarhoja, mutta eivät juo niiden viiniä.

”Herran suuri päivä on lähellä, se on lähellä ja rientää kovin; Herran päivän ääni kuuluu: siellä sankari huutaa katkerasti. Se päivä on vihan päivä, ahdistuksen ja hädän päivä, hävityksen ja autioituksen päivä, pimeyden ja synkkyyden päivä, pilvien ja sankean pimeyden päivä, pasuunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkveja ja korkeita torneja vastaan. Ja minä saatan ihmiset ahdistukseen, niin että he kulkevat kuin sokeat miehet, koska he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan; ja heidän verensä vuodatetaan niin kuin tomu, ja heidän lihansa niin kuin sonta. Ei heidän hopeansa eikä kultansa voi pelastaa heitä Herran vihan päivänä; vaan koko maa kulutetaan Hänen kiivautensa tulella, sillä Hän tekee nopean lopun kaikista maan asukkaista.” Sefanja 1:2, 3, 8–18.

”Jumala ei voi enää kovin kauan pidättyä. Jo nyt Hänen tuomionsa alkavat kohdata joitakin paikkoja, ja pian Hänen selvä vihansa tuntuu muissakin paikoissa.

”Tulee tapahtumasarja, joka ilmaisee, että Jumala on tilanteen valtiias. Totuus julistetaan selvällä, erehtymättömällä kielellä. Kansana meidän tulee valmistaa Herralle tie Pyhän Hengen kaikkea hallitsevan johdatuksen alaisina. Evankeliumi on annettava sen puhtaudessa. Elävän veden virran tulee kulussa syventyä ja leventyä. Kaikilla työaloilla, lähellä ja kaukana, miehiä kutsutaan auran äärestä ja tavallisemmista kaupallisen elämän ammateista, jotka suurelta osin täyttävät mielen, ja heitä koulutetaan kokeneiden miesten yhteydessä. Oppiessaan työskentelemään tehokkaasti he julistavat totuutta voimalla. Jumalallisen kaitselmuksen mitä ihmeellisimpien toimien kautta vaikeuksien vuoret poistetaan ja heitetään mereen. Sanoma, joka merkitsee niin paljon maan asukkaille, tullaan kuulemaan ja ymmärtämään. Ihmiset saavat tietää, mikä on totuus. Eteenpäin, yhä eteenpäin työ etenee, kunnes koko maata on varoitettu, ja sitten tulee loppu.”

Yhä selvemmin päivä päivältä käy ilmeiseksi, että Jumalan tuomiot ovat maailmassa. Tullessa ja tulvassa ja maanjäristyksessä Hän varoittaa tämän maan asukkaita lähestymisestään. Aika lähestyy, jolloin maailman historian suuri kriisi on tullut, jolloin Jumalan hallinnon jokaista liikettä tarkataan äärimmäisellä mielenkiinnolla ja sanoin kuvaamattomalla pelolla. Nopeassa järjestyksessä Jumalan tuomiot seuraavat toisiaan — tuli ja tulva ja maanjäristys, sodan ja verenvuodatuksen kera.

”Voi, että kansa tuntisi etsikkonsa ajan! On monia, jotka eivät vielä ole kuulleet tätä aikaa varten koettelevaa totuutta. On monia, joiden kanssa Jumalan Henki kamppailee. Jumalan hävittävien tuomioiden aika on armon aikaa niille, joilla ei ole ollut tilaisuutta oppia, mikä on totuus. Herra on katsova heihin hellästi. Hänen armollinen sydämensä liikuttuu; Hänen kätensä on yhä ojennettu pelastamaan, samalla kun ovi on suljettu niiltä, jotka eivät tahtoneet käydä sisälle.

“Jumalan armo ilmenee Hänen pitkämielisyydessään. Hän pidättää tuomioitaan ja odottaa, että varoitussanoma julistetaan kaikille. Voi, jos kansamme tuntisi niin kuin sen tulisi sen vastuun, joka sen päällä lepää, viedä maailmalle viimeinen armon sanoma, kuinka ihmeellinen työ silloin tehtäisiinkään!” Testimonies, osa 9, 94–97.